

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Specvlvm || Vitae aulicae

Schopper, Hartmann

Francof. Ad Moen., 1584

VD16 R 1015

Capvt XII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70432](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70432)

Hanc qui temporib, freno constrinxerit aptis,
Accipiet labijs premia digna suis.

CAPVT XII.
ARGVMENTVM.

Regis Epistolium Vulpis deportat. id arcem
Felis, in auditis decipiturq; dolis.
Regibus in seruis quicunq; potentibus, ipsum
Admoneo finem respice, quicquid agis.

Rex cum suis concluderat,
Vulpis viam capesseret,
Vulpisq; ferret literas.
Tunc refert subtristior,
Non esse consultum mihi:
Videmur o Satellites,
Et ad ministri regij,
Periculosas nuncij
Quod mi vices imponitis,
En corporis breuissima

Hinc appellatur hic felis ab appellatione germanorum.

Qui sum statura praeditus.

Si nec Bruno fortissimus.

Confecit hoc negotium:

Felis recusat munus. *Quid ipse munus nuncq̄*
Non robustus erat, *Nunc expedire moliar?*
sed erat facundus *Tum Rex ait, refert nihil.*
Vlysses. *Nam saepe Virtus maxima,*
Hintz obtemperat *Et alta prouidentia*
Regi. *Vililates sub corpore.*
Dedere fata sitibi

Imbecilli *Imbelle corpus, prouido*
animi facile *Repende damnum pectore.*
superstitiosa concipiunt. *Fiat voluntas Regia*
Vana oratio. *Respondet Hintz, lubentius*
Nunc iussa regis exequar.
Si nunc Volatu dextero

Firmaret omen Iupiter,
Auisq̄, faelix praecinat
Iter, lubenter exeam.
Vix ante portam venerat,
Volare Coruum garrulum
Sed ad sinistram conspicit,
Abominabilis catus
Est ominis perterrita
Pronunciationibus:

Felis salutat Reinken. *Cæptis tamen nec destitit,*
Sed pergit audacter viam
Ad usq̄, castrum Reinken.
Quem cernit ante ianuam,
Salutat atq̄, talibus.
Salute multa Reinken
Impertit Hintz, charissimum.

Necessari

Necem minatur asperam
 Pœnasq; Rex tibi graues,
 Mecum nisi te conferas
 Ad Regis ades protinus,
 Quod hæc docebit litera.

ô Hintz, Sicissim plurimam
 Tibi salutem comprecor
 Ex corde, dicit Reinike:
 Sed plenus ipse fraudibus
 Iam cogitabat machinas,
 Et qualibus fallacijs,
 Tractaret hospitem nouum,
 Auctumq; contumelijs
 Rursum Leoni mitteret.

Rogabat ergo sapius,
 Dic hospes optatissime
 Quibus tibi libentius
 Vescaris aut frequentius,
 Cras donec orta proferat
 Aurora lucem candidam,
 Primoq; regis ad domum
 Eamus & diluculo.

Nam noctis atra tempore
 Securus ecquis ambulat?
 Serena quamuis lumine
 Iam luna claro fulgeat.
 Noctem per hanc mecum bone

Amice si quiueris,
 Sunt mella nobis rosida,
 Et dulciora nectare:
 Edenda qua tibi dabo.
 AElurus inquit dulciora

Responso
 Reinikes. -
 Fraus inde
 fessa Reinâ
 kes.

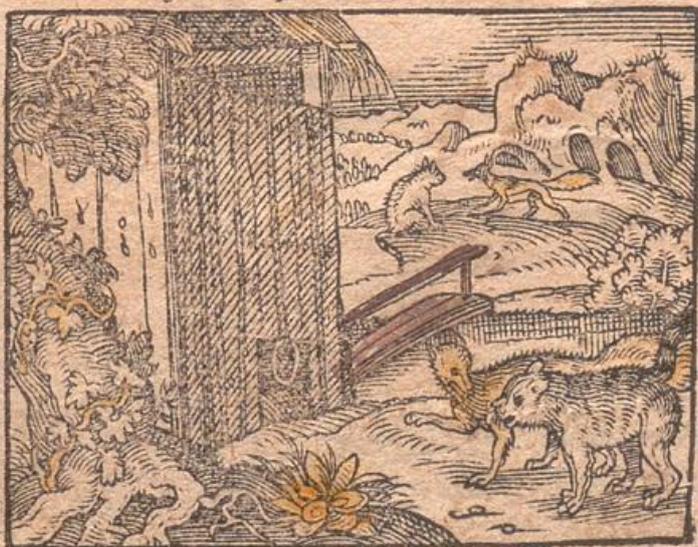
Interroga-
 tio, qua be-
 neuolentijs
 captat.

Nox, & a-
 mor vini-
 que nihil
 moderabi-
 le suadent.

Pollicita-
 tio hospita-
 litatis.

Nil mella curans pinguibus
Delector &sq; muribus.
Non nectar illis praefero,
Nec caseos mollissimos.

Si muribus salacibus
Libenter, atq; gliribus
Pra melle pingui &sceris.
Dicebat audax Reinike.
Quidam Sacerdos incolit
Vicinus ades proximas,
In cuius alis horreis
Vel mille currunt muscoli,
Cum gliribus rodentibus,
A Erulus hac perceperat,
Hortatur atq; Reiniken,
Ostende, dicit, aream

Hanc hospes optatissimam,
Prae carnibus & vel omnibus
Mures edacet de uero.
Tunc ille per & vulpeculam

Ad

Ad horreum deducitur.
 Dies sed ante quattuor
 Ex omnibus pinguisimum
 Vulpes in hoc necauerat
 Gallum, Sacerdos quod videns
 Quasdam plagas tetenderat,
 Si nocte forsan altera
 Rediret huc Vulpecula,
 Detenta duris Vinculis
 Pœnam grauem persolueret,
 Nec id latebat Reiniken:
 Ad dignitatis hospitem
 Gradus potentis promouet,
 AElure, dicit callidè
 Foramen istud obuium,
 Quod intueris lumine,
 Te muribus refarciet,
 Quin crede nobis maximos
 Glires in hoc venaberis,
 Aures tuas accommoda,
 Mintrare mox intelliges,
 Hic ante limen peruigil
 Custos morabor a dium,
 Tu mille pradas interim,
 Predator atrox collige.
 Saturq; post reuertere,
 Et ambo luce crastina,
 Petamus ades regias,
 Impunè nunquid horreum
 Subibo? felis queritat,
 Certè Sacerdos impijs
 Est quisq; plenus fraudibus,

Callida
 Vulpis per-
 suasio.

Hospitis
 habenda
 est cura.

Rara auis
 bonus Sa-
 cerdos,
 à timidita-
 te arguit.

AElure,

AElure, dicit Reinken:
Imbellis ergo qualibet
Circumspicit pericula?
Quid obstat ambo coniugem
Quin ad meam reuertimur.
Qua lata nos lautissimis
Tractare scit cibarijs.
Nec aestimemus quoslibet
Mures vel asis vnius.

Felis vult
 videri.

Credatur vt robustior,
Felis laborem suscipit:
In tecta fortis insilit,
Arctosq; casses incidit.
Astuta sic Vulpecula,
Tractabat omnes hospites.

QUATVOR HOC IN CAPITE
 qua de uitemus, proponuntur.

I.

REperiuntur hodie multi, qui ad dignita-
 tem aliquam, aut honestius officium vo-
 cati, non aliam ob causam respuentes subire
 recusant, quam vt aliquot testes sapientie suae
 domestico praeconio colligant, talibus non
 nunquam imponere facillimum.

II.

Præstigijs Quicumq; auguriis, aruspibusq; confi-
dæmonum dit, aut praestigijs daemorum se consecrat in
non est cre Deum grauitè delinquit, verbumq; diuinum
dendum. aspernatur. Quod Deum omnia secundum
 voluntatem suam sempiternam, inuestiga-
 bilemq; prouidentiam creare & gubernare
 testatur. Proinde prodigijs, ominibus, aut
 portentis fidem adhibere, cuiusmodi sunt, a-

uium